

Η ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

σθε τη σύγκρισι. Είσαθε ή πιό όραία γυναίκα πού είδα στη ζωή μου.
Δικός σας
Ντέ Γκιμπέρ

Τής Μανόν Δεσκά προς τον 'Ισπότην ντέ Γκιριέ

Σου όρκίζομαι, άγαπητέ μου ντέ Γκιριέ, ότι είσαι τό είδωλον τής ψυχής μου και ότι είσαι ό μόνος άνθρωπος πού άγαπά στον κόσμο. 'Αλλά σκέψου, ψυχή μου, τήν κατάστασί μας. Νομίζεις πώς μπορεί να κρατήση ή άγάπη όταν δεν υπάρχει ψομί ;
'Η πείνα δίνει κακές συμβουλές. Και πεθαίνουμε από πείνα, νομίζοντας ότι πεθαίνουμε από έρωτα.

Σέ λατρεύω ! Μά άφησέ με να κανονίσω τή τύχη μας. 'Αλλοίμονο σ' έρείνον πού θα πέση στα δίχτυα μου !

Προσπαθώ να δώσω στον Ισπότη μου τον πλούτο και τήν εύτυχία. 'Ο άδελφός μου θα σου δώση ειδήσεις τής Μανών σου. Θα σου ελπώ ότι έκλαψα γιατί έπερπε να σε χωριστώ...
Μανών

Τής κυρίας ντέ Τουρνέλ προς τον Μαρκήσιο Α...

Σκληρότατο πλάσμα,

πότε θα παύσης να με παιδεύης ; Δεν σου φτάνει ό πόνος μου και ό έξευτελισμός μου ; Θέλεις να μου άφαιρέσης και τή γαλήνη του τάφου ; 'Υποφέρω χωρίς να παραπονιέμαι άλλα και ή ύπομονή έχει όρια. Μή με βασανίζης πειά ! 'Αφησέ με να ξεχάσω τήν εύτυχία πού έχασα για πάντα !

'Ημουν ήσυχη και άθώα. 'Από τότε πού σε είδα όλα χάθηκαν για μένα. 'Εχασα τήν ήσυχία μου και με παρέσυρες στήν άμαρτία. Τι δικαίωμα έχεις πλέον για να με τιμωρήσης για τό σφάλμα μου ; 'Εχασα όλους τους φίλους μου. 'Η δυστυχία μου τούς τρομάζει και ψεύθουν μακριά. Κανείς δεν τολμά να με πλησιάσ ή ! Με άφίνουν έρημη, χωρίς καμμιά βοήθεια. Πεθαίνο, και κανένας δεν με κλαίει. Δεν βρίσκω καμμιά παρηγοριά. 'Ο όικτος χάνεται, όταν ό άλλος πνίγεται. 'Η τύψις δηλητηριάζει τή ζωή μου και όλοι έκείνοι πού με συμπαθούσαν ψεύθουν μακριά !
Μάρθα

Τής Ιδίας προς τον Ιδιον

Φίλε μου, πάρε με στήν άγκαλιά σου. Σφίξέ με τρυφερά. 'Εσύ είσαι ! Ναι έσύ ! Ποσο ύπεφρα όταν έλειπες ! 'Αφησέ με ν' αναπνεύσω. 'Ακουσε τήν καρδιά μου πώς χτυπά ! 'Αχ, δεν εινε πειά παράπονο, εινε ή λαχτάρα τής άγάπης. Γιατί γυρίζεις τό ώμορφο πρόσωπό σου ; Γιατί αύτη ή ώχρότης ; Φίλε μου, ποτέ πειά να μή μ' άφήσης. Μακριά σου, είμαι μιά περπαμένη, ένα δυστυχισμένο πλάσμα, πού ζητώ παντού τήν άνύπαρκτη παρηγοριά !

'Απάντης τουλάχιστο σ' αυτό τό γράμμα μου.
Θέλω να έξέρω άν μ' αγαπάς ; άκόμη ! 'Αν δεν μ' αγαπάς, πρέπει να μου τό πής.
Μάρθα

Τού Ρ.χάρδου Βάγγερ προς τήν Ματθίλδη Βάσεντσου

Βέβαια δεν περιμένεις να σου ελπώ τι σκέπτομαι για τή σιωπή σου !

Μ' έγκαταλείπεις άκριβώς τή στιγμή πού σ' αγαπώ περισσότερο από άλλοτε. Με πικραίνεις και δηλητηριάζεις τή ζωή μου με φοικτη άπογοήτευσι. Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι ή Ματθίλδη μου θα μ' έγκατέλειπε τήν πιό κρίσιμη στιγμή τής ζωής μου.

Ματθίλδη, γλυκειά μου θεά, άπάντησε μου. Κύταξέ με με τά μεγάλα γαλανά μάτια σου πού εινε ό ουρανός μου. Μίλα μου με τήν άρμονική φωνή σου. Πές μου πώς ; έχεις πάντα τήν ίδια στοργή και τήν ίδια τρυφερότητα για μένα, για τό φίλο σου.

Τότε μόνο θ' άντικρύσω με θάρρος τή ζωή και θα παλέψω για να φέρο εις πέρας τό δύσκολο έργο μου. Ματθίλδη, λυτήσου με και πέσ μου μιά καλή λέξι... Παρηγόρησέ με, άγάτη μου. Προτιμώ να είμαι για σενα ένας εχθρός παρά ένας άδιάφορος !

Ρ.χάρδου

'Α ! σου τό πήρα τό φιλή, χωρίς να στο γυρέσω ! Συμπαθησέ με, κόρη μου, και θα στο επιστρέψω.
Α. Δασκαράτος

Τής Γκρατσιέλλας προς τον Δαμαρτινον

'Ο γιατρός ειπε πώς θα πεθίνω σε τρεις μέρες. Θέλω να σ' άποχαιρέτισω πριν χάσω τās δυνάμεις μου. 'Ω, άν ήσουν κοντά μου δεν θα πέθαινα ! Θα ζούσα για σενα ! 'Ετσι θέλει ό Θεός ! Σε λίγο θα σου μιλω ψηλά από τον ουρανό ! 'Αγάπα τήν ψυχή μου. Θα εινε μαζί σου πάντα.

Σου άφίνω τά μαλλιά μου. Τά έκοψα μιά νύχτα για σενα. Κράτησέ τα για να έχης μαζί σου πάντα κάτι δικό μου ! Χαίρε άγαπητημένε μου !...
Γκρατσιέλλα.

Τής Άβος Νίνας ντέ Δεσπινάς προς τον κ. ντέ Γκιμπέρ

'Αχ, φίλε μου ! Μου κάνουνε κακό και εινε μεγάλη κατάρρα και για τούς δύο μας αύτη ή άγάπη ! Είσαθε χαριτωμένω ; αλήθεια και όλες ή κυρίες σās βλέπουν με θαυμασμό... 'Εχετε κατακτήσεις. Εινε μεγάλη όμως ή διαφορά άπ' τα παιγνίδια ως τό πραγματικό αίσθημα ! Καμμιά γυναίκα δεν μπορεί ν' άντισταθ ή στα θέληγτρόα σας. Είσαθε άκαταγώνιστος ! Τι κρίμα !

Τί μπορώ ν' άπαιτήσω από ένα κατακτητή ; 'Εγώ ώνευροπολοζώ μιν ή σση ζωή. Δυπούμαι πού δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε. 'Εσείς τρέχετε από χορό σε χορό, από έορτή σε έορτή. 'Επί τέλους μιά γυναίκα με καρδιά ζηλεύει ένα άνθρωπο τόσο περιζήτητο. Καλύτερα να μείνωμε φίλοι. 'Ετσι θα άποφύγωμε τās άπογοητεύσεις και θα δοκιμάσωμε να περάσωμε εύχάριστες ώρες μαζί στο έξής, χωρίς ζηλίεις... θέλεις ;
Ν.να

Τής Ιδίας προς τον Ιδιον

Γιατί είσαθε άπαιτητικός ; Σās έχουν κικομάθει και ζητάτε να εινε όλοι στας διαταγās σας. Δυστυχώς έγώ δεν είμαι φτειασμένη για τό ρόλο του «θύματος». 'Εχω κι' έγώ τον εγωισμό μου και δεν δεχομαι διαταγās από κανένα. 'Υστε συμβουλās. Είμαι άρκετά λογική για να δικαιήσω τόν έναντό μου και τούς άλλους, όταν ειναι πρόθυμοι να με ακολουθήσουν. Σεις είσαθε δεσποτικός χαρακτήρ και τά θέλετε όλα δικά σας. Δεν υπάρχει άμφιβολία ότι θα εύρεθ ή μιά άλλη γυναίκα πού θα εινε για πάντα σκλάβα σας. 'Εγώ δεν δέχομαι αυτόν τον ρόλο. Δεν σās ζητώ τίποτε άλλο από αυτό : να πεισθήςτε ότι είμεθα χακατήρες άνιθεςοι και ότι θα είμεθα δυστυχεις άν εξακολουθούμε να βλεπώμεθα, κι' άν αγαπηθούμε. Γι' αυτό πρέπει να χωρισθούμε. Δεχθήςτε τήν λύσι πού σās προσφέρω. Εινε ή μόνη λογική και μιά μέρα θα είσαθε εύγνώμων σ' έκεινη πού ύπήρξε πραγματική φίλη σας.
Νίνα

Του κ. ντέ Γκιμπέρ προς τήν Δίδα Νίναν ντέ Δεσπινάς

Διαρκώς με μαλώνετε και παραπονείσαθε. Τι θέλετε για να πεισθήςτε ότι ή άγάπη μου εινε ειλικρινής ; Είμαι έτοιμος να ύπακούσω όχι μόνον εις τās συμβουλās σας, άλλα και εις τās διαταγās σας, Νίνα !

Περιμένω μιά καλή λέξι από σās, και έλπίζω ότι δεν θα έπιμείνετε εις τās ιδέας σας.

'Αφού σās αγαπώ πρέπει και σεις ; να μ' άγκατάτε και να είσαθε έπεικική ; 'Αφήστε τής άυστηρότητες και πειστε μου πού μπορώ να σās συναντήσω αύριο για να δικαιολογηθώ άπέναντι σας ;

Είμαι άφωσιωμένος σκλάβος σας και θαυμαστής σας.
Ντέ Γκιμπέρ

Του Ιδίου προς τήν Ιδίαν

Είσαθε κακιά και άυστηρή για μένα. Τι ζητάτε ;

Θέλετε να σās όρκισθώ ότι καμμιά άλλη γυναίκα δεν υπάρχει στή ζωή μου ; 'Η μήπως ζηλεύετε τό παρελθόν ; Αυτό δεν εινε πια στα χέρια μου. 'Επέρωσε για πάντα. Γι' αυτό πρέπει να είσαθε λογική.

Είσαθε τόσο ώραία, ώστε δεν πρέπει να φοβή-

